

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

udenrigsministeren tør ikke tage ansvaret for en national tysk hær uden kontrol. Hvilke andre muligheder har de da at pege på, når man ikke kan regne med et Tyskland tilsluttet en af magtgrupperne? Derfor er spørgsmålet, hvis man ønsker, at de forhandlinger, vi nu er enige om at opfordre til, skal føre til resultatet — et samlet, enigt, suverænt Tyskland: Er dette overhovedet muligt, uden at der samtidig føres videregående forhandlinger, som må få det resultat, at Tyskland bliver et neutralt, afrustet område i Europa?

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Hans Hedtoft): Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) stillede mig det spørgsmål, hvad jeg ventede af en eventuel firemagtskonference. Jeg venter af en eventuel firemagtskonference, at den beslutter for det første, at der Tyskland over, i Vesttyskland og i Østtyskland, under international kontrol gennemføres virkelig frie valg til et nyt frit tysk parlament, der repræsenterer både Øst- og Vesttyskland, og for det andet at dette parlament bliver suverænt med hensyn til at bestemme Tysklands fremtidige politik.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) polemiserer mod det ærede medlem hr. Kristen Amby og mig, som om vi var urealistiske ved at propagere for en sådan tanke. Det er virkelig det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), der er urealistisk. Det Tyskland, jeg tænker på, det frie Vesttyskland, som vel er imod den besættelse, det for øjeblikket er inde under — hvilket land er ikke imod en besættelse? —, ville skælve af angst, i det øjeblik besættelsesarmeen drog sig tilbage og det lå overfor Østtyskland, som det er i dag. Tror det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) virkelig, at der kan bygges en udenrigspolitik på en sådan formulering? Det tror jeg ikke.

Samtlige tyske demokratiske partier er imod dette; det er deklareret, meddelt i dette øjeblik. Det er rigtigt, at der er enkelte grupper dernede, som går ind for et afrustet Tyskland, videnskabsmænd, Niemøller og enkelte andre, men alle øvrige betydende politiske partier — som jeg har oplyst: også det tyske socialdemokrati — er imod en sådan linie. Selv russerne som de realister de er i udenrigspolitik, anerkender jo nu i deres note af 10. marts, at skal der være et sådant fremtidigt Tyskland, må det naturligvis i den nutidige verden

have ret til at have sin nationale armé. Det er problemstillingen i øjeblikket, og jeg er personlig ikke i tvivl om, hvem af os der bedømmer tingene udfra ønskedrømme, og hvem der bedømmer dem udfra det, jeg vil kalde et realitetsgrundlag. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det er af vigtighed at få dette klaret.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): Forhandlingerne skal føres, siger det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, for at skabe grundlag for frie valg i hele Tyskland og for et tysk parlament, der suverænt skal kunne træffe beslutning om Tysklands forhold. Tror det ærede medlem virkelig på, at Sovjetunionen tilslutter sig en ordning med Tyskland, der åbner mulighed for, at Tyskland tilslutter sig Atlantpagtlandene? Tror det ærede medlem på den anden side, at Vestmagterne går med til en ordning, der giver tyskerne fuld frihed og suverænitet med mulighed for en national tysk hær uden nogen kontrol?

Det er de muligheder, der foreligger. Der er ikke tale om, hvad vi kunne ønske os, det er de muligheder, vi må se i øjnene, og som kommer til at foreligge, når denne konference skal afholdes mellem de to parter, der står bagved og er interesseret i, hvordan Tysklands stilling vil være militært i den situation, der findes i verden. De skal træffe en afgørelse, de kan enes om. Hvilke andre muligheder kan der tænkes, når man ikke vil have og ikke tør tage ansvaret for en national selvstændig tysk hær og der ikke er mulighed for, at Tyskland giver tilslutning til nogen af magtgrupperne? Hvilke muligheder har de herrer at pege på? Det er realiteten i denne diskussion.

(Kort bemærkning).

Kristen Amby: Det vigtigste i verden i dag er ikke, at Vesttyskland og Østtyskland samles, det vigtigste er, at freden bevares. Både det ærede medlem og andre, bl. a. jeg, kan have den mening, at kunne man nå til en virkelig overenskomst vedrørende Tyskland, ville det være et stort skridt frem i retning af fredelige forhold, men der er ikke noget forslag i dag noget sted hverken fra øst eller vest, der går ud på, at der skal skabes et frit og uafhængigt Tyskland, der er afrustet. Dette forslag foreligger ikke fra nogen side i dag, men det er dette forslag, det ærede medlem opererer med. Vi er gået ind på tanken,